

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 106. Quid importet impedimentum Catechismi, & num illud adhuc
hodiedum duret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

inventu est statuum impedimentum; quod ad copulam ipsam autem habitum ab iis, qui cum impedimento contraxerunt, tunc tantum habere eam malitiam à fornicatione distinctam, quando contractus matrimonii praecepit prohibetur propter indecentiam, quæ in ea copula reperitur, V. G. habita inter affines vel consanguineos, aut etiam inter ligatos votu, aut dispati cultu; non vero, quando contractus matrimonii prohibetur, non tam ob indecentiam copula, sed ob aliam rationem, V. G. in penam criminis, in favorem personæ liberæ, ita quod ad copulam tradunt Sanch. d. 5. num. 7. Cón. num. 21. Castrop. n. 5. Hurt. l.c. num. 14.

Quæst. 106. Quid importet impedimentum catechismi, & num illud adhuc hodiecum duret.

1. R Esp. ad primum: Contrahitur hoc impedimentum ab eo, qui in Catechismo seu instructione & professione fidei facta ante Baptismum nomine baptizandi responder Sacerdoti interroganti, ut habetur c. 2. de cognat. Spirit. in 6. impedit matrimonium illius cum persona illa baptizanda, et si cum ea contractum valeat, si respondens ille non sit verus Pater impediens que olim in iis gradibus, in quibus cognatio Spiritualis. Illud etiam contrahi, et si per accidentem subsequatur catechismus baptismum ob urgente aliquam causam domi factum, censent Covar. 2. p. decret. c. 6. §. 4. n. 11. Sanch. l. 7. d. 10. n. 7. & ali contra Sotum in 4. d. 37. q. unic. a. 1.

2. Resp. ad secundum: Abrogatum non esse hoc impedimentum per Triad. sess. 24. c. 2. de reform. sed restrictum ad primum gradum, sicut cognatione ex Baptismo, censent Cuchus l. 5. ins. mor. tit. 12. num. 17. Lancellot. Inst. juris can. l. 2. tit. de trip. cognat. per catechis. Tolei. l. 7. c. 14. Et. ed quod omnis correctio juris sit vitanda, quod ad fieri potest; adeoque esto, quod Concilium omnem aliam cognationem abstulerit præter provenientem ex Baptismo intelligi debet, abstulisse omnem aliam cognitionem spirituali dirimentem, non impedientem tantum. E contra penitus abrogatum esse hoc impedimentum impediens, censent cum communione Sanch. l. 7. d. 10. num. 11. Gutt. de mat. c. 84. n. 6. Reginald. l. 31. num. 190. Rebell. de obligat. Just. 2. p. l. 18. num. 20. Castrop. n. 9. &c. ed quod Concilium dixerit, impedimentum cognationis spiritualis solum extendi debere ad levantem baptizatum de sacro fonte ejusque patrem ac matrem, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognitionis impedimentis sublati; omnis autem negativa universalis negare omne impedimentum, de impedimento etiam impidente tantum cognitionis spiritualis sit accipienda. Occasione cuius monent Sanch. Castrop. Gutt. & alii parochum obligatum annotare nomina patrum, qui baptizatum leverunt de sacro fonte, si solum professores fidei fuerunt, seu Catechismo solum astiterunt, debere id exprimere; quia ex primo munere contrahunt impedimentum dirimens, ex altero solum impediens vel nullum.

Quæst. 107. Sponsalia quid impedimenti importent.

R Esp. Sponsalia valida, pura, non dissolua jure naturali impediunt matrimonium contrahendum cum alia; cum sit contra fidelitatem & justitiam, rem uni promissam, eo invito, tradere R. P. Leur. Jur. Can. Tomus IV.

alteri. Dixi: *Sponsalia pura*: nam pendente conditione, sub qua prius celebravit Sponsalia cum alia, impeditur quidem contrahere, & illicitè contrahit matrimonium cum alia, non tamen peccat contra obligationem ducendi priorem Sponsam, sed solum contra obligationem expectandi evenitum conditionis. Porro non nascitur hoc impedimentum ex Sponsalibus contractis post & contra priora Sponsalia, etiam his rite dissolutis; quia Sponsalia illa posteriora sunt de jure naturæ nulla (nisi forte relata in tempus quo priora forent dissoluta) quod autem nullum est etiam jure naturæ, tractu temporis non convalescit. E contra probabiliter hoc impedimentum adhuc afficit Spontum in casu, quo contra priora Sponsalia initio matrimonio, eo rursus soluto, evadit liber, eò quod priora Sponsalia per matrimonium cum alia initum cum injurya prioris Sponsæ non sint omnino dissoluta ex parte Sponsi, sed tantum erant suspensa, ideoque manet prima Sponsæ obligatus naturaliter ad servandam illi fidem sublatu impedimento, nimirum soluto dicto matrimonio. De cætero in hoc impedimento nequit dispensare Episcopus; præterquam enim, quod in lege lata à Pontifice (qualis est in c. ex literis. n. 2. b. t.) inferior dispensare nequeat, ex Sponsalibus jus est acquisitum tertio; in eo autem jure, ut patet in testamencis, donationibus, dispensare nequit Episcopus; potest autem ex rationabili causa solus Pontifex; ita Sotus in 4. d. 37. q. unic. a. 1. concil. 2. Castrop. n. 11. Sanch. l. 1. de mat. d. 61. Et.

Quæst. 108. Quid observandum circa impedimentum voti.

1. R Esp. primò: Nomine hujus impedimenti venit votum simplex non nubendi, quippe direclè oppositum matrimonio, votum ordines suscipiendo vel religionem ingrediendi; quia sunt status cum matrimonio non compatibilis. Item votum absolutum servandi castitatem (intellige, extra religionem; cum votum simplex castitatis, quod post biennium novitiatus emititur in Societate non tantum sit impediens, sed & dirimens matrimonium) quo corpus voventis absoluè deo consecratur, adcoque alteri tradi non potest. Quodlibet ex his votis jure naturali ac divino matrimonium impedit, juxta c. consult. c. veniens. c. rursus, qui clerici vel vovent. c. unic. de voto in 6. Nec definit impedire matrimonium primum, et si vehementibus stimulis carnis urgearis, ut cum communis Sanch. l. 7. d. 11. à n. 12. Ponc. l. 6. c. 12. num. 2. Castrop. cit. §. 1. num. 12. Et. eò quod ob statum religionis, ordinum & celibatus excellentiam assequendam ea difficultas merito superari debeat, quin & possit ab adjuto divinâ gratiâ, adhibitis oratione, jejunio aliquo paupertate operibus. Nec secundò, licet sint conditio[n]ata vel dilata, seu respicientia tempus futurum. V. G. si beneficium obtinuerit, postquam studia absolveto &c. eò quod licet eorum obligatio perfecta non sit, quoque conditio vel tempus adveniat, obligent tamen voventem, ne se incapacem & inhabilem reddat ad eorum executionem, ut fieret contrahendo matrimonium. Sanch. n. 7. Ponc. n. 1. Gutt. c. 85. n. 3. Castrop. n. 12. Neque tertio non impediunt adhuc matrimonium contrahere, etiam cum animo illud non consummandi, sed ante consummationem ingrediendi religionem, vel (intellige, cum licentia conjugis) sibi ipiendi Ordines, ut Castrop. n. 12. contra Rebell. de oblig. just. p. 2. H 2 l. 3. c. 17.